

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ผู้แสดงเริ่มศึกษาการบรรเลงฟลูตตั้งแต่เป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา เคยบรรเลงในวงโยธวาทิตของโรงเรียน และได้ศึกษาอย่างจริงจังในระดับปริญญาตรี จากการศึกษาที่ผ่านมา ผู้แสดงค้นพบว่า ยังมีบทเพลงสำหรับฟลูตอีกเป็นจำนวนมากที่มีความสำคัญในประวัติศาสตร์ดนตรีคลาสสิกและมีชื่อเสียงได้รับความนิยมในการบรรเลง แต่ผู้แสดงยังไม่สามารถนำมาบรรเลงได้เนื่องจากบทเพลงเหล่านั้นต้องใช้เทคนิคการบรรเลงสูง และมีรูปแบบการประพันธ์ที่เข้าใจยากจนเกินความสามารถของผู้แสดง บทเพลงบางบทเมื่อนำมาลองบรรเลง ผู้แสดงไม่ทราบว่าจะเริ่มต้นบรรเลงอย่างไรแม้มีตัวอย่างจากแผ่นบันทึกเสียงของศิลปินระดับโลกก็ตาม

หลังจากผู้แสดงจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ผู้แสดงยังคงศึกษาและพัฒนาทักษะการบรรเลงฟลูตอยู่เสมอจนเกิดความสนใจที่จะกลับไปศึกษาบทเพลงที่เคยคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะนำมาบรรเลง โดยคิดว่าหากได้ศึกษาบทเพลงเหล่านั้นอย่างละเอียดและวางแผนการฝึกซ้อมที่ดีแล้วก็จะสามารถบรรเลงได้เป็นอย่างดี

การแสดงครั้งนี้ผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงคลาสสิกที่ประพันธ์ขึ้นสำหรับฟลูตจากยุคสมัยที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นบทเพลงมาตรฐานที่ใช้ศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาทั่วโลก ผู้แสดงได้ศึกษาและพัฒนาองค์ความรู้ทั้งด้านการวิเคราะห์บทเพลง การวางแผนการฝึกซ้อม และการพัฒนาความสามารถด้านเทคนิคการบรรเลงจนสามารถนำออกแสดงในรูปแบบการแสดงเดี่ยวได้

การแสดงเดี่ยวฟลูตเป็นการแสดงผลสัมฤทธิ์จากการศึกษาบทเพลงต่าง ๆ ดังที่ผู้แสดงได้กล่าวข้างต้น นอกจากนี้ผู้แสดงยังได้ศึกษาและเปรียบเทียบจากศิลปินที่มีชื่อเสียงระดับโลกที่เคยบรรเลงไว้ จากการศึกษาการบรรเลงของศิลปินดังกล่าวผู้แสดงมีความคิดที่แตกต่างในการบรรเลงซึ่งเกิดจากตีความบทเพลงจากข้อมูลที่ผู้แสดงได้ศึกษาและค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญในการแสดงเดี่ยวครั้งนี้เพราะเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่ผู้แสดงได้ค้นพบ ทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ฟังและผู้ทีสนใจจะนำไปศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง

ผู้แสดงมีวัตถุประสงค์หลักในการแสดง ดังนี้

1. เพื่อศึกษาขั้นตอนการพัฒนาทักษะการบรรเลงฟลูต
2. เพื่อวิเคราะห์บทเพลงมาตรฐานระดับบัณฑิตศึกษาสำหรับฟลูตทั้งด้านรูปแบบการประพันธ์และรูปแบบการบรรเลง
3. เพื่อวางแผนการพัฒนาทักษะด้านการบรรเลงฟลูตให้มีประสิทธิภาพและมีมาตรฐานเทียบเท่าระดับสากลเพื่อนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ในการแสดง
4. เพื่อศึกษาวิธีการจัดการแสดงเดี่ยวฟลูต
5. เพื่อเผยแพร่ผลงานการแสดงการบรรเลงเดี่ยวให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาที่ศึกษาด้านดนตรีและผู้สนใจทั่วไป

1.3 ขอบเขตของการแสดง

ผู้แสดงได้กำหนดขอบเขตของบทเพลงที่ใช้ในการแสดงไว้จำนวน 5 บทเพลง ดังนี้

1. Flute Sonata in E minor, BWV 1034 ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach
แบ่งออกเป็น 4 กระทบวนได้แก่
กระทบวนที่ 1 จังหวะช้า แต่ไม่ช้ามาก (Adagio ma non tanto)
กระทบวนที่ 2 จังหวะเร็ว (Allegro)
กระทบวนที่ 3 จังหวะช้าปานกลาง (Andante)
กระทบวนที่ 4 จังหวะเร็ว (Allegro)
ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 15 นาที
2. Introduction and Variations on "Trockne Blumen" in E minor, D. 802
ประพันธ์โดย Franz Peter Schubert ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 20 นาที

หลังจากจบการบรรเลงบทเพลงที่ 2 พักการแสดง 15 นาที
3. Suite for Flute and Piano, Op. 34 ประพันธ์โดย Charles Marie Widor
แบ่งออกเป็น 4 กระทบวนได้แก่
กระทบวนที่ 1 อัตราความเร็วปานกลาง (Moderato)
กระทบวนที่ 2 จังหวะแบบ สเกิร์ชโซ เร็ว มีชีวิตชีวา (Scherzo: Allegro vivace)
กระทบวนที่ 3 โรแมนซ์ จังหวะช้า (Romance: Andantino)
กระทบวนที่ 4 ท่อนสุดท้าย มีชีวิตชีวา (Final: Vivace)

ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 18 นาที

4. Le Merle Noir, Pour Flûte et Piano ประพันธ์โดย Olivier Messiaen

ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 7 นาที

5. "HALIL" Nocturne for Flute Percussion and Piano ประพันธ์โดย Leonard Bernstein ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 18 นาที

ใช้เวลาในการแสดงรวมประมาณ 90 นาที

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้แสดงได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการแสดงนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. สามารถเข้าใจรายละเอียดของบทเพลงทั้งความแตกต่างของรูปแบบการประพันธ์และวิธีการบรรเลงหลังจากที่ได้ศึกษาและวิเคราะห์
2. สามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงฟลูตได้ครอบคลุมทุกด้าน
3. สามารถเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่ศึกษาบทเพลงและวิธีการจากการแสดงในการพัฒนาทักษะในการบรรเลงฟลูต
4. สามารถนำข้อมูลจากการศึกษาและการแสดงมารวบรวมเป็นรูปเล่มเพื่อเผยแพร่ต่อผู้ที่สนใจต่อไป

อนึ่งคำศัพท์ทางดนตรีที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะใช้ศัพท์บัญญัติที่มาจาก “พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์” ของ ศาสตราจารย์ ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ (2552) แทนศัพท์ดนตรีภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในบทวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ คำศัพท์บางคำที่ไม่ปรากฏความหมายในพจนานุกรมโดยเฉพาะศัพท์เทคนิคหรือคำศัพท์ทั่วไปที่ไม่ใช่คำศัพท์เฉพาะทางดนตรี ผู้แสดงจะอธิบายความและยกตัวอย่างประกอบ โดยในกรณีนี้จะมีการอธิบายความโดยผู้แสดง